

Sygn. akt IV CNP 57/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 15 marca 2013 r.,
w sprawie z powództwa T. H.
przeciwko J. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 marca 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 27 listopada 2012 r., którym zasądzone na rzecz powoda od pozwanego kwotę 1 070 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie i zabranie drzwi oraz koszty procesu.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji pozwany oparł na podstawie naruszenia prawa materialnego, polegającego na błędnej wykładni art. 415 k.c., wskazał również, iż niezgodność wyroku z prawem dotyczy tego przepisu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c. przewidziane zostały wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, które dla skutecznego wniesienia tego środka muszą być kumulatywnie spełnione. Każdy z tych elementów jest samodzielny, a brak któregośkolwiek z nich stanowi niezależną podstawę odrzucenia skargi, stosownie do art. 424⁸ § 1 k.p.c. Nie zostało przewidziane w art. 424⁶ k.p.c. prowadzenie czynności naprawczych, w przypadku braku któregośkolwiek z tych składników. Należy do nich również, objęte art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy.

Fakt wyrządzenia szkody wydaniem prawomocnego orzeczenia, którego skarga dotyczy, jest przyczyną tego postępowania, która musi być wyjaśniona już na samym początku. Jedynie w wypadku zaistnienia szkody możliwe byłoby rozważanie pozostałych przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa, przewidzianych w art. 417¹ § 2 k.c.

Spełnienie tego wymagania polega na przedstawieniu przez skarżącego przekonującego wywodu, że szkoda wystąpiła, wskazaniu jej rodzaju, rozmiaru, czasu powstania oraz związku przyczynowego z wydaniem niezgodnego z prawem orzeczenia. Chodzi zatem o skonkretyzowaną, wymierną i rzeczywistą szkodę majątkową, która wywołała już uszczerbek w majątku skarżącego. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody zasadza się w wykazaniu jej przedstawianymi dowodami oraz innymi środkami, które nie spełniają wymagań określonych przepisami o postępowaniu dowodowym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006/1/6; z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05 niepubl.; z dnia 22 września 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.; z dnia 28 czerwca 2011 r., II CNP 16/11, niepubl.; z dnia 28 października 2011 r., III CNP 22/11, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2011 r., II CNP 48/11, niepubl.). Takie wypełnienie przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. umożliwia Sądowi Najwyższemu ocenę, czy uprawdopodobnione zostało wyrządzenie szkody, co jest konieczne do wydania orzeczenia stanowiącego prejudykat dla roszczeń odszkodowawczych na podstawie art. 417¹ § 2 k.c.

Skarga pozwanego nie zawiera wskazania ani faktu zaistnienia szkody, ani jej rodzaju, czy rozmiaru, jak też okoliczności uprawdopodobniających jej poniesienie.

Z tego względu Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.